

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fondul Proprietatea SA

Tožena stranka: SC Hidroelectrica SA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu s členom 107 PDEU udeležba romunske družbe z javnim kapitalom v kapitalu mešane (romunsko-turške) družbe enakovredna državni pomoči, za katero velja obveznost priglasitve iz člena 108(3) PDEU?

Ali ta udeležba pomeni javno financiranje, ki je selektivno, in ali lahko vpliva na trgovino med državami članicami Evropske unije?

2. Ali je mogoče šteti, da taka udeležba družbe z javnim kapitalom, ki je proizvajalka električne energije, krši načelo ločevanja prenosnih sistemov in operaterjev prenosnih sistemov, določeno s členom 9 Direktive 2009/[7]2/ES ⁽¹⁾ o pravilih notranjega trga z električno energijo?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, str. 5).

Tožba, vložena 26. januarja 2016 – Evropska komisija/Republika Finska

(Zadeva C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jezik postopka: finščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Hottiaux in I. Koskinen, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga, naj

— se ugotovi, da Republika Finska s tem, da je izdajala duplikate vozniških dovoljenj, katerih veljavnost poteče 18. februarja 2013, ni izpolnila obveznosti iz člena 1 in člena 7(2) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih ⁽¹⁾ in da s tem, da se ni vključila v omrežje Evropske unije za vozniška dovoljenja, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(5)(d) iste direktive,

— se Republiki Finski naloži plačilo stroškov n.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Eden glavnih ciljev Direktive 2006/126/ES je povečanje varnosti vozniških dovoljenj. S spoštovanjem rokov, ki so določeni v direktivi, se ta cilj lahko uresniči, pri izdaji vozniških dovoljenj pa se upoštevajo najnovejši ukrepi, da se prepreči ponarejanje vozniških dovoljenj in da se dosežejo cilji varnosti cestnega prometa iz direktive. Člen 1 Direktive 2006/126/ES predpisuje uvedbo nacionalnega vozniškega dovoljenja ki temelji na vzorcu Skupnosti, določenem v Prilogi I. V členu 7(1) direktive so določene zahteve za vozniška dovoljenja, člen 7(2) pa določa veljavnost dovoljenj, izdanih po 19. januarju 2013. Na finskem je veljavnost duplikatov vozniških dovoljenj, ki so izdani po 19. januarju 2013, lahko precej daljša kot to določa člen 7 (2)(a) in (b) Direktive 2006/126/ES.

V skladu s členom 7(5)(d) Direktive 2006/126/EG morajo države članice omrežje Evropske unije za voziška dovoljenja uporabljati od njegove vzpostavitve dalje. Omrežje Evropske unije za voziška dovoljenja (RESPER) je bilo vzpostavljeno in je začelo delovati 19. januarja 2013. Ker Finska ni pristopila k Omrežju Evropske unije za voziška dovoljenja (RESPER), v omrežju ne more preveriti ali so pogoji za izdajo voziškega dovoljenja izpolnjeni. Druge države članice pa ne morejo, v sodelovanju s Finsko, preveriti izpolnjevanje pogojev za izdajo voziškega dovoljenja, poleg tega pa s Finsko po tem omrežju ne morejo izmenjevati informacij. Izmenjava informacij prek omrežja Evropske unije za voziška dovoljenja v skladu s členom 15 Direktive 2006/126/ES se torej s Finsko ne more izvajati.

⁽¹⁾ UL L 403, str. 18.

Tožba, vložena 1. februarja 2016 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Mölls in L. Nicolae, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Zvezna republika Nemčija s tem, da ni za vsa pristanišča v deželi Nordrhein-Westfalen zagotovila, da se opredelijo meje pristanišča,odobrijo ocene varnosti in varnostni načrti ter da se potrdi uradnik za varnost v pristanišču, ni izpolnila obveznosti iz členov 2(3), 6, 7 in 9 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/65/ES z dne 26. oktobra 2005 o krepitvi varnosti v pristaniščih; ⁽¹⁾
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 6 Direktive 2005/65/ES države članice zagotovijo, da se za pristanišča, ki jih ureja ta direktiva, izvede ocena o varnosti v pristanišču, ki jo odobri zadevna država članica. Te ocene varnosti morajo v skladu s Prilogo I k Direktivi vključevati opredelitev vseh območij, ki so pomembna za varnost v pristanišču, kar med drugim pomeni tudi opredelitev meja pristanišča.

V skladu s členom 2(3) države članice za vsako pristanišče opredelijo meje pristanišča ob upoštevanju podatkov, ki izhajajo iz ocene varnosti v pristanišču. Odstavek 4 ureja primer, v katerem meje pristaniške infrastrukture v smislu Uredbe (ES) št. 725/2004 ⁽²⁾ dejansko vključujejo celotno pristanišče.

Nadzor, opravljen leta 2013, je pokazal, da za vsaj enajst pristanišč v deželi Nordrhein-Westfalen, za katere velja Direktiva 2005/65/ES, ni bila narejena ocena varnosti. Iz nadaljnje korespondence izhaja, da se ta položaj do zdaj ni spremenil.

V vsaj enakem obsegu niso bile opredeljene meje pristanišč, ker te opredelitve temeljijo na oceni varnosti, kot je navedeno zgoraj.